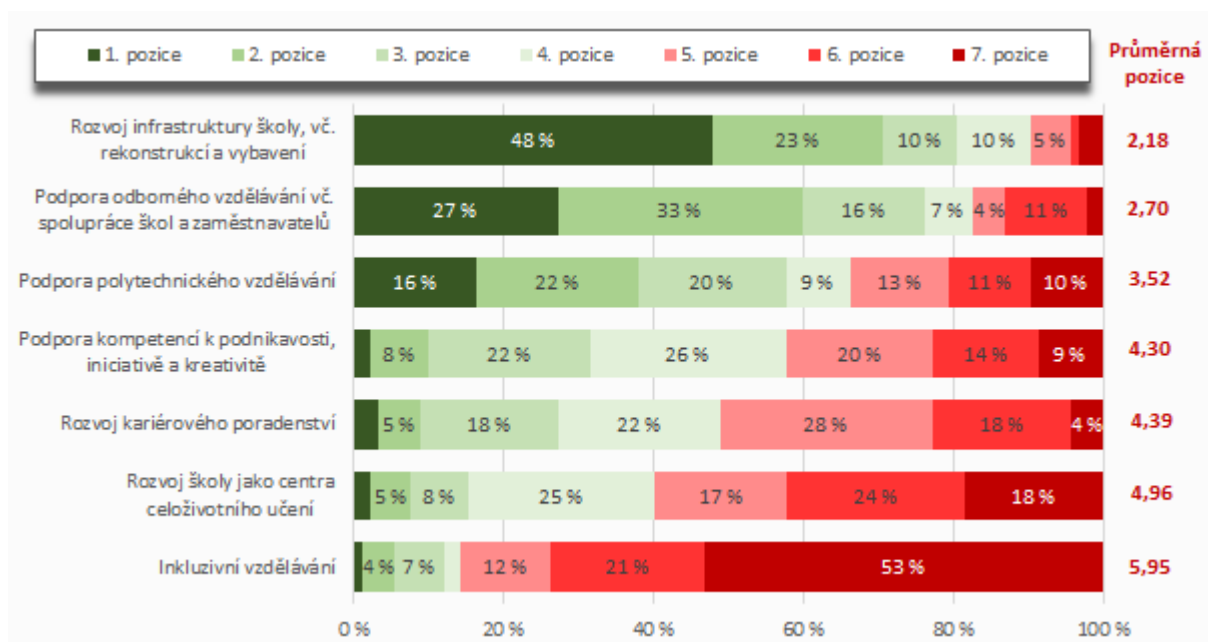

Olomoucký kraj

Pro střední a vyšší odborné školy v Olomouckém kraji patří mezi nejdůležitější intervence rozvoj infrastruktury škol, včetně rekonstrukcí a vybavení a podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů. Rozvoj infrastruktury uvedlo na první pozici 48 % škol a podporu odborného vzdělávání umístilo na první místo 27 % škol. Na třetím místě v pořadí se nachází podpora polytechnického vzdělávání, následuje podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Zatímco rozvoj kariérového poradenství řadí na poslední pozici 4 % škol, v případě rozvoje školy jako centra celoživotního vzdělávání se jedná o 18 % škol a inkluzivní vzdělávání umístilo na poslední příčku v seznamu priorit 53 % škol.

V následující části se vždy nachází tři, školami nejčastěji zmiňované, aktivity, překážky a opatření.

Podpora odborného vzdělávání včetně spolupráce škol a zaměstnavatelů

Střední a vyšší odborné školy v rámci rozvoje této intervence především realizují přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe ve výuce (73 %) a zajišťují odborný výcvik nebo praxe žáků na pracovištích zaměstnavatelů (71 %). Téměř polovina škol poskytuje kariérové poradenství ve spolupráci se zaměstnavateli (47 %).

Mezi nejčastější překážky, na které školy v této intervenci narážejí, se řadí nemožnost firem přizpůsobit se vzdělávacím potřebám žáků (40 %), finanční náročnost zdravotních prohlídek a pojištění žáků školy před vstupem na pracoviště zaměstnavatele (37 %) a nedostatečná disciplinovanost a motivovanost žáků pro práci v reálném pracovním prostředí (33 %).

V této intervenci by 61 % škol přivítalo přednášky a jiné formy účasti odborníka z praxe ve výuce odborných předmětů či odborného výcviku. Školy rovněž považují za potřebné zajištění financí na organizaci, pomůcky, pojištění a dojíždění k zaměstnavatelům na odborný výcvik či odborné předměty (60 %) nebo stáže pro pedagogy na pracovištích a moderních provozech, včetně zahraničních (59 %).

Podpora polytechnického vzdělávání

Zhruba dvě třetiny škol Olomouckého kraje zapojují žáky do soutěží či olympiád (76 %) a zahrnují do výuky polytechnických předmětů laboratorní cvičení, pokusy, exkurze či projektovou výuku (71 %). Hojně realizované jsou také motivační akce pro žáky ZŠ (57 %).

Nejčastěji školy narážejí na nedostatek financí na úhradu vedení nepovinných předmětů (72 %). Dále se také potýkají se zastaralým IT vybavením pro výuku (66 %) a nedostatečnými znalostmi žáků ze ZŠ v oblasti polytechnického vzdělávání (63 %).

Mezi nejžádanější opatření napomáhající rozvoji polytechnického vzdělávání lze zařadit zvýšení počtu a kvality PC, notebooků či tabletů ve škole (83 %), zvýšení kvality softwarového vybavení školy (78 %) a také možnost nákupu učebnic, pomůcek či výukových materiálů (78 %).

Podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě

Povinná intervence, která se umístila v souhrnu priorit škol na čtvrté pozici, je podpora kompetencí k podnikavosti, iniciativě a kreativitě. Školy v rámci jejího rozvoje především učí žáky myslet kriticky, vnímat problémy ve svém okolí a nacházet inovativní podnikatelská řešení (64 %). Dále také vychovávají své žáky k podnikavosti, a to jak v rámci odborného (57 %), tak všeobecného (51 %) vzdělávání.

Značná část škol (68 %) Olomouckého kraje se potýká s nedostatkem finančních prostředků pro realizaci vzdělávání mimo vlastní výuku. Vyšší podíl škol (58 %) naráží na nedostatek výukových materiálů, pomůcek a metodik a nepatrně menší podíl škol trápí malý zájem žáků o ekonomické aktivity, cvičení či projekty (55 %).

Nejčastěji uváděným opatřením, které by školám pomohlo v rozvoji této intervence, je kvalitativní či kvantitativní zlepšení ICT vybavení školy (80 %). Školy by dále ve značné míře uvítaly podporu školních projektů, jako jsou dny otevřených dveří pro děti z MŠ a žáky ze ZŠ, školní plesy apod. (74 %), i zajištění přednášek a jiných forem účasti odborníka z praxe (úspěšného mladého podnikatele) ve výuce (67 %).

Rozvoj kariérového poradenství

Nejčastější aktivitou, které se školy věnují, je jednoznačně organizování exkurzí a besed pro kariérovou orientaci žáků (93 %). Školy také v hojné míře poskytují individuální služby kariérového poradenství pro žáky (88 %) či realizují aktivity v oblasti prevence a intervence předčasných odchodů žáků ze školy (75 %).

Dalšímu rozvoji kariérového poradenství nejčastěji brání nedostatek finančních prostředků pro zajištění kariérového poradenství ve škole (70 %), nízká časová dotace pro poskytování služeb kariérového poradenství (55 %) a malý zájem o tuto problematiku ze strany žáků a rodičů (54 %).

V opatřeních, která by školám nejvíce pomohla, se zrcadlí již zmíněné překážky. Mezi nejčastěji uváděná patří především finanční prostředky na realizaci exkurzí a besed (79 %) a dále také vytvoření odpovídající časové dotace vyučujícím pro poskytování služeb kariérového poradenství (63 %). Značná část škol by měla zájem o prohloubené vzdělávání kariérových poradců (58 %).

Rozvoj školy jako centra celoživotního učení

V rámci rozvoje školy jako centra celoživotního učení se školy věnují především dalšímu vzdělávání pedagogů (48 %). Relativně často na školách realizují také odborné vzdělávání pro zaměstnavatele (38 %) či přípravu na vykonání zkoušky podle NSK (28 %).

Mezi nejčastější překážky pro školy v rozvoji celoživotního učení na škole patří nedostatek financí pro pracovníka, který by tuto oblast na škole zaštiťoval (59 %), malý zájem dospělých o další vzdělávání

(55 %) či náročné zpracování dokumentace potřebné k účasti ve výběrových řízeních např. v případě úřadů práce (41 %).

V rámci rozvoje škol jako center celoživotního učení by školy přivítaly zejména zlepšení ICT školy po kvalitativní či kvantitativní stránce (63 %), finance na kvalitní materiál (51 %) či přípravu pedagogických pracovníků jako lektorů dalšího vzdělávání (50 %).

Inkluzivní vzdělávání

Z výsledků šetření vyplývá, že inkluzivní vzdělávání nepatří mezi priority většiny škol. Na první tři pozice se dostalo jen u 12 % škol. Přesto k aktivitám, na kterých se podílí drtivá většina škol, patří evidence žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (95 %), volba vhodných forem, metod a stylu výuky v souladu se speciálními vzdělávacími potřebami žáků (92 %), volba vhodných metod vyučujícími pro zajišťování výsledků učení žáků (86 %) a spolupráce škol se školskými poradenskými zařízeními při péči o žáky se speciálními potřebami (86 %).

K nejčastěji zmiňovaným překážkám v realizaci inkluzivního vzdělávání patří nedostatek finančních prostředků pro zajištění inkluzivního vzdělávání ve škole (46 %), nedostatečné vzdělání vyučujících v oblasti inkluzivního vzdělávání (41 %) a nedostatečné technické a materiální zabezpečení pro inkluzivní vzdělávání (34 %).

V nejčastěji požadovaných opatřeních se podobně jako u kariérového poradenství odráží výše uvedené překážky. Školy uváděly, že by jim nejvíce pomohlo vytvoření odpovídajících finančních podmínek pro inkluzivní vzdělávání (61 %). Dále školy uvedly potřebu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků pro vyučující školy zejména v oblasti metod a forem práce, organizace vzdělávání (50 %) a vzdělávání v oblasti různých forem hodnocení žáků či využívání formativního hodnocení (47 %).

Nepovinné oblasti

Zaměříme-li se na nepovinné oblasti, za nejdůležitější považují školy v Olomouckém kraji oblast ICT, včetně potřeb infrastruktury (podpora digitálních kompetencí, konektivita škol), kterou uvedlo 95 % škol. Na druhém místě se umístilo jazykové vzdělávání (včetně potřeb infrastruktury), které jako důležité uvedlo 82 % škol.

Podporu rozvoje matematické gramotnosti považuje za důležité 77 % škol a podporu rozvoje čtenářské gramotnosti 72 % škol. Pouhá 3 % škol nepovažují za důležitou žádnou z nepovinných oblastí.